

МОЛОДИЙ КОМБІНАР

ІМЕНІ ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

№ 92 (1406).

СУБОТА, 10 ЛИПНЯ 1971 р.

Ціна 2 коп.

9-П'ЯТИРІЧКА
РІК
ПЕРШИЙ

ЕКЗАМЕНУЄ
ЖИВНА
НИВА

ЩЕДРІСТЬ ПОЛЯ НА НАШИХ ДОЛОНЬХ

ЛИСТ МОЛОДИХ КОМБАЙНЕРІВ ДО ВСІХ МЕХАНІЗАТОРІВ, УСІХ МОЛОДИХ ХЛІБОРОБІВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

І знову в нашому степу золотом хвилює гойдалося стигле колосся, знову наше щедра поле чекає завзяття хліборобських рук. Щедрість ниви — і нині залежить від нашого старання. А воно почалося ще з осені, продовжувалося взимку, ми плекали цей дорідний колос кожної весняної днини. Натхнення і напруга сільського трудівника ще більше зростали, коли ми готувалися зустріти день відкриття XXIV з'їзду КПРС, коли на грудях багатьох степовиків засяяли ордени і зірки Героїв. То за звитяжну працю в минулій п'ятирічці. Радісно було чути, що лише торік од хліборобів області держава отримала 1 мільйон 83 тисячі тонн зерна. А на кожному гектарі його було зібрано майже по 29 центнерів. І все це з неозорих колгоспних ланів, які ми доглядали разом з своїми батьками. То од щедрості ниви молодих механізаторів колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, яких очолює Герой Соціалістичної Праці Василь Моторний, то з тужавого колосу, який виростили механізатори бригади Анатолія Харкавого з колгоспу імені Ульянова Ульяновського району, то здобутки маловісиківських і новомиргородських хліборобів.

А нам гордістю з того, що ми, молоді комбайнери, зібрали той урожай. Автори цих рядків обмолотили зерно на колгоспних полях і мали його на своєму рахунку по 7 — 8 тисяч центнерів. Ми стали переможцями у змаганні молодих жінок області.

І ось знову після закінчення партійних з'їздів перед нами ставляться ще вищі завдання. Кіровоградські хлібороби мають продати державі 1 мільйон 145 тисяч тонн зерна, вони сподіваються зібрати його на кожному гектарі по 30 — 31 центнеру.

Отже, нас чекає ще відповідальніший екзаме́н. І в тому, яка його велика значимість, сказано в рішенні IV пленуму ЦК ВЛКСМ, який обговорив підсумки XXIV з'їзду КПРС: «Комсомольські організації повинні настійно залучати молодь у боротьбу за збільшення виробництва зерна».

Нинішні живна особливі. Колоскові видалися густі, високостійкі. Після дощів в окремих місцях стебла дещо полягли. Та й нині погода не зовсім сприятлива. Тому від нас, механізаторів, вимагається особлива ретельність і вміня. Звісно, ми старатимемося. Адже наші агрегати вчасно і відмінно полагодили, вивірені всі робочі вузли комбайнів, напалити стоять і помічники жінок — служба технічного обслуговування. Та й ми самі зуміємо в скрутний момент вчасно вивести в загінку свої агрегати. Бо ж не дарма підвищували взимку значня на курсах механізаторської майстерності, вивчали досвід кращих комбайнерів, які працюють в полі вже багато років. І технічний всеобуч збагатив нас набаями.

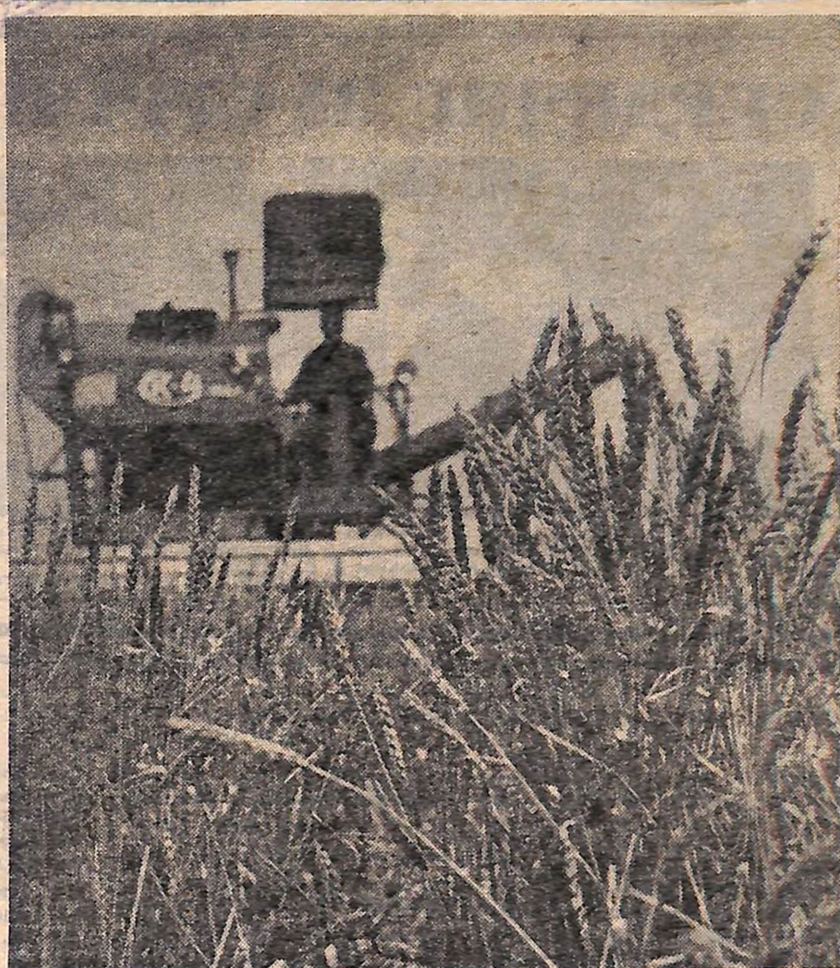
Наш девіз: працювати без поламок, ритмічно, весь світловий день! Для цього після кожної зміни переглядаємо основні робочі вузли, все перодбачимо.

В дні роботи XXIV з'їзду КПРС на заводах і будовах, в колгоспах і радгоспах народилися полум'яні комсомольські заклик: «П'ятиріччю — ударний труд, майстерність і пошук молодих!» Сьогодні ці слова ми бачимо на червоних полотнищах на польових станах тракторних бригад, на токах. За цими словами — знову наша напруга. Ми виводимо степові кораблі на колгоспну ниву. І від того, як працюватимемо в цю гарячу живну пору, від того, як зуміємо надолі довести, що ми справді оволоділи хліборобською майстерністю, залежить вагомість нашого вихину.

Робота комбайнера у великій мірі залежить від злагодженості людей, які обслуговують його екіпаж. І ми чекаємо завзяття від водіїв, усіх тих, хто працює на відвантаженні зерна, доставці його на хлібоприймальні пункти і токи.

Ми закликаємо всіх молодих жінок нашої орденоносної Кіровоградщини докласти максимум зусиль і умінь, з найбільшою напругою включитися в живну першого року нової п'ятирічки. Ми маємо дбати не лише про те, щоб кожної зміни зібрати зерно на найбільшій площі, наша турбота повинна бути і про якість, і про бережливість. Не втрачимо жодного колоска, жодної зернини. І лише тоді з колгоспної ниви надійде якнайбільше хліба в державні засіки. Заради цього ми працювали цілий рік. Тож хай наші старання увінчаються щедрістю землі!

Володимир СКОРОХІД (колгосп «Україна» Петрівського району, Дмитро ШУЛЬГА (колгосп «Росія» Кіровоградського району); Віктор ФІЩЕНКО (колгосп імені XII з'їзду КПРС Добровеличківського району), Леонід САВЧЕНКО (колгосп імені Леніна Знам'янського району), Станіслав ВАШКО (колгосп «Україна» Компаніївського району), Григорій НАЗАРЕНКО (колгосп імені XXI з'їзду КПРС Бобринецького району).

Розпочалися живна у колгоспі «Зоря комунізму» Бобринецького району. Скошено і обмолочено перші гектари ранніх зернових.
На фото: комбайнер Юхим КУБАЙ проводить вибіркове збирання озимої пшениці.

Фото В. КОВПАКА.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

ТВОЯ ПОЧЕСТЬ, ХЛІБОРОБЕ!

Великою турботою про врожай проникнула Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по забезпеченню збирання врожаю і заготівель сільськогосподарських продуктів у 1971 році». В ній, зокрема, підкреслена висока особиста відповідальність кожного хлібороба за долю живної ниви, визначені нові матеріальні стимули для трудівників поля.

Зібрати щедроту колгоспних ланів вчасно і якісно — турбота не лише сільських трудівників. Це — турбота всенародна. Для комсомольців вона не лише відповідальна, але й почесна. Бо саме під час живної молодий жнець має скласти свій найвищий екзаме́н на хліборобську зрілість.

В першому році нової п'ятирічки степовики Кіровоградщини сподіваються зібрати урожай на колгоспному полі значно вищий, аніж у минулі роки. Разом з усіма жнивцями нині в степ виїде близько 2 тисяч молодих жінок, майже 1,5 тисячі водіїв автомашин, які перевозитимуть від збиральних агрегатів зерно нозого врожаю.

Надаючи виключно важливого значення участі комсомольських організацій, всіх юнаків та дівчат у збиральній кампанії і своєчасному проведенні заготівель зерна та інших сільськогосподарських продуктів, обком комсомолу у своїй постанові зобов'язав міські та районні комітети комсомолу організувати серед комсомольців та молоді широке обговорення завдань, що витікають з Постанови ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР. До молоді варто донести всю глибину суті розроблених заходів морального та матеріального заохочення трудівників села на період живи, допомогти комсомольським організаціям визначити своє місце в цій важливій державній справі.

Обком ЛКСМУ закликав комсомольських активістів мобілізувати всіх комсомольців і молоді на завершення ремонту збиральної техніки, всіх транспортних засобів, механізованих токів, елеваторів, хлібоприймальних пунктів,

складських приміщень. З числа молодих механізаторів, шоферів, слюсарів мають діяти комсомольсько-молодіжні збиральні агрегати, транспортні екіпажі, ланки по технічному обслуговуванню та ремонту машин і механізмів.

Важливе завдання покладеться на комсомольські комітети у справі організації дійового соціалістичного змагання молодих жінок, налагодження найкращих умов для праці, побуту і відпочинку людей, що зайняті на збиранні хліба.

А штабам і загонам «Комсомольського прожектора» слід було провести рейди під час збирання врожаю, встановити суворий контроль за використанням автотранспорту, станом доріг, поведи рішучу боротьбу з втратами зерна та інших сільськогосподарських продуктів.

Райкоми та міськими комсомолу, розгортаючи змагання молодих хліборобів, мають організувати конкурси на кращий комсомольсько-молодіжний екіпаж, кращого комбайнера, водія, зразкову ланку, яка гоуге зерно для нового врожаю.

Обком ЛКСМУ оголошує конкурс на кращу комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду, кращого молодого шофера. Колектив тракторної бригади, який збере найвищий урожай, буде відзначений перехідним Червоним прапором обкому комсомолу. Бригаді вручать спеціальний приз. Переможця змагання буде представлено до нагороди ЦК ВЛКСМ.

А кращий молодий комбайнер області отримає перехідний вимпел і приз обласної газети «Молодий комуніст» «Кращий молодий жнець Кіровоградщини».

Спеціальний приз і Почесну грамоту обкому ЛКСМУ вручать молодому водієві, який перевезе від збиральних агрегатів найбільшу кількість зерна. Грамотами, призами, цінними подарунками відзначаться переможці збиральної кампанії — бригади, комбайнери, водії, — які матимуть найкращий ужинок в кожному районі області.

На фото (зліва направо): Дмитро ШУЛЬГА, Віктор ФІЩЕНКО, Леонід САВЧЕНКО, Станіслав ВАШКО і Григорій НАЗАРЕНКО. Минулого року вони здобули почесні місця у змаганні молодих жнивців Кіровоградщини.

СЕРДЕЧНІ ЗУСТРІЧІ

На фото: зустріч болгарських гостей в Новоукраїні. Зліва направо: П. ПЕТКО, Н. КАБАКЧІЄВА, К. ЯНУШЕВ, другий секретар Новоукраїнського райкому партії М. В. ЯЦЕНКО, секретар обкому КП України Д. С. СИВОЛАП.

Фото А. ДІБРОВНОГО і Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

З хлібом-сіллю, з теплими посмішками і словами щирої, сердечної дружби зустрічали трудящі Новоукраїнську групу партійних працівників Толбухівського округу НРБ, в яку входять секретар окружному БКП Петко Петков, завідувач оргвідділом окружному Іван Демірез, перший секретар Шабловського райкому партії Кирил Янушев, секретар обштинної парторганізації села Крушари Недялка Кабакчієва. На площі біля райкому партії відбувся короткий мітинг, на якому виступили другий секретар Новоукраїнського райкому партії М. В. Яценко і болгарський гість — Кирил Янушев.

Невдовзі відбулася зустріч болгарських гостей з працівниками райкому партії і райвиконкому. М. В. Яценко розповів, як районний комітет партії здійснює політичне керівництво життям

району, зупинився докладно на формах і методах партійної роботи.

Після ознайомлення з райцентром болгарські гості поїхали в колгосп «Дружба». Тут вони зустрілися з колгоспниками, побували на тваринницькому відгодівельному комплексі.

Наступна зустріч з трудівниками полів відбулась в ордені Леніна колгоспі імені XX з'їзду КПРС. Болгарські комуністи сглянули центральну садибу, побували в тракторній бригаді двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Пітелова, ознайомились з генеральним планом забудови села Комишуватого.

Дальший маршрут болгарських гостей проліг у Знаменський та Світловодський райони.

Гостей у поїзді по Кіровоградщині супроводжує секретар обкому КП України Д. С. Сиволап.

КОМСОМОЛЬСЬКА БУДОВА КІРОВОГРАДЩИНИ

РОБІТНИЧЕ селище Побузьке. Відомостей про нього поки що немає в енциклопедичних довідниках. Посеред степу, на мальовничому правобережжі Південного Бугу зводиться великий металургійний комплекс. Це про нього в Директивах XXIV з'їзду КПРС на нову п'ятирічку сказано: «Закінчити будівництво Побузького нікелевого заводу».

Новобудова дев'ятої п'ятирічки справді незвичайна. Завод, хоч і називається нікелевим, однак, в його цехах виготовлятимуть зокрема нову продукцію. Така до цього часу не випускалась у Радянському Союзі. Це — феронікель, який почнуть широко застосовувати для випалення низьколегованих сталей.

Народногосподарське значення феронікелю важко переоцінити. Він широко використовуватиметься в багатьох галузях техніки — в процесі виготовлення сплавів та для гальванічного покриття різних виробів. Нікелеві сплави, як відомо, здатні витримувати високі температури і мають надійну механічну міцність.

Виробництво побузького феронікелю — це вже не наміт проектувальників, а найближче майбутнє. За останній час будівельники представили для здачі Державній приймальної комісії ряд важливих об'єктів.

Ударним об'єктом будови тепер оголошено цех середнього дроблення руди. У бригадах Петра Озорга і Володимира Нижника в ці дні особливо гаряча пора. Вони

поспішають, щоб укластися в графік суміщених будівельно-монтажних робіт. Повновладними господарями в майбутньому цеху стали також електрики і сантехніки, яких очолюють Микола Оконний і Микола Жабич. Ці колективи, у складі яких переважно комсомольці і молодь, тижневі

нях. Спідом сантехніки устатковують вузли складної вентиляційної системи, а електромонтажники прокладають кабельні магістралі.

У передпусковий період вступила заводська киснева станція. Комсомольсько-молодіжний колектив, очолюваний майстром Олександром Воронаєм, закінчує останні приго-

очолює делегат XXIV з'їзду Компартії України Володимир Пенкзавський. Колектив працює за одним нарядом і менш як півтори норми за зміну не дає. Так само з повною віддачею трудиться бригада Володимира Бондаренка. Електрозварник Анатолій Ползуш — автор багатьох цінних нововведень. Йому, зокрема, належить ідея створення спеціального пристрою для складання контейнерів. Пропозиція ре-

вросло робітниче селище Побузьке. Чепурне, зелене. Будівельники планомірно продовжують розширювати межі цього юного населеного пункту. Колектив управління № 6 тресту «Кіровоградпромбуд» зобов'язався до початку пуску заводу здати під заселення ще 12,6 тисячі квадратних метрів житлової площі. В рахунок цього зобов'язання на вулиці Леніна вже споруджено 56-квартирний будинок. Трохи далі споруджується п'ятиповерховий гуртожиток. Наприкінці нинішнього року його буде передано Державній приймальній комісії. Строки стислі. Та це й зрозуміло. Адже тепер особливо потрібне житло для молоді, яка прибуває й прибуває на будівництво.

У другому мікрорайоні готується прийняти новоселів багатоквартирний кооперативний будинок. На черзі — спорудження ще чотирьох житлових корпусів і дитячого комбінату. В селищі відкрита школа на тисячу місць, створена широка мережа продовольчих і промтоварних магазинів, підприємств громадського харчування і побутового обслуговування, функціонує лікувальне містечко. До послуг жителів селища — чудовий Палац культури, спортивні майданчики. А хто захоплюється рибальством, — будь ласка, ріка Південний Буг поруч.

На цю турботу будівельники і металурги відповідають ударною працею. Всі їх діла і помисли тепер — щоб першість кольорової металургії дав країні першу плавку раніше державного строку.

**В. КРАМАРЕНКО,
Ю. ГУЛЕНКО.**

Голованівський район.

ПЕРВІСТОК КОЛЬОРОВОЇ МЕТАЛУРГІЇ УКРАЇНИ

виробничі завдання виконують за чотири дні.

Будівельники і монтажники незабаром мають передати експлуатаційникам цех великого дроблення руди. Бригада Івана Терещищого прискорено веде кладку стін. А бригади Василя Кучмарги і Омеляна Велета ставлять опалубку, в'яжуть арматурні каркаси і готують блоки під бетонування. Все це досить складні і трудомісткі операції, які під силу тільки висококваліфікованим і досвідченим майстрам своєї справи.

ДО ЛАДУ діючих стане наприкінці нинішнього року шихтувальний корпус. Тут зладжено трудяться будівельники і монтажники різних спеціальностей. Бригада Никодима Іванченка зайнята установкою монолітних перегородок в електромеханічних приміщен-

тування для здачі об'єкту під монтаж технологічного устаткування.

Багато зараз турбот у працівників ремонтно-механічного цеху. Його колектив виготовляє так зване нестандартне устаткування. За досягнуті результати у передзідівському соціалістичному змаганні цех нагороджений заводським перехідним Червоним прапором і міцно утримує здобуту першість. Цей колектив тепер виступив на будові ініціатором патрістичного руху за здобуття почесного права взяти участь у першій плавці феронікелю.

— Нелегко виділити когось у цьому цеху, — розповідає головний інженер заводу В. Серпов. — Всі без винятку трудяться по-ударному. Ось хоча б бригада слюсарів, яку

ціоналізатора дозволила втричі прискорити зварювальні операції і відчутно підвищити їх якість. Плідні технічні пошуки веде слюсар Микола Орищенко. Запропонований ним досконалий метод розмітки труб будь-якого діаметра вп'ятеро підвищив продуктивність праці на цих операціях.

Вже тепер на підприємстві задалегідь дбають про добір і розстановку кваліфікованих інженерно-технічних кадрів. Великі групи майбутніх майстрів швидкісних плавок направляються на виробничу практику на провідні металургійні комбінати країни. Безпосередньо на заводі організовуються курси підготовки кваліфікованих робітників.

Поблизу майбутнього металургійного комплексу в обрамленні лісоструг за останні роки

СЛУЖАТЬ ВІТЧИЗНІ СИНІ

Ми — прикордонники

Коли нас висяджали в зрмію, то односельчани просили повсякчас повідомляти їм, як ми служимо, як стоїмо на сторожі їх мирної праці, наші ровесники зичили нам шасливої дороги і успіхів у військовій підготовці.

І ось ми вже воїни. Кожен з

нас намагається якнайшвидше оволодіти військовою майстерністю, стати грамотним політично. Приклад для нас — годувальники наших старших товаришів. Їх ми стараємось наслідувати у всьому. Нам гордісно, що Вітчизна довірила берегти її священні кордони.

Отже — ми прикордонники. Несучи свою нелегку службу, завжди пам'ятаємо захисників острова Даманського, нам дорожчі біографії героїв, що ста-

ли грудьми перед ворогом 30 літ тому біля стін Брестської фортеці.

І ми знову клянемось перед пам'яттю воїнів-ветеранів бути їх гідною зміною. А вгам, дорожчі земляки, обіцяємо служити так, щоб ви по-справжньому пишалися нами.

Як і інші воїни-прикордонники, одшліфовуємо свою військову майстерність і завжди пам'ятаємо про пильність.

**Рядові А. КОВАЛЬОВ,
В. ЛЕБЕДЬ, Ю. СІДЕНКО, В. ДМИТРИК.**

Н-ська прикордонна застава.

У НАШОМУ взводі є хороший нурсант. Це — Юрій Богуш. Про нього серед товаришів з першого дня навчання ніколи не було чути поганого слова. Ніхто не сказав: «Юра був не правий», «Юра підвів товариша». Бо він справжній друг, який в будь-який час допоможе тобі, порадить. Саме про нього хочеться і розповісти. Бо вам, його землякам, очевидно, цікаво, як виконує Юрій Богуш накази тих, хто вирадив його на службу...

Тридцять партійні збори роти. В партію приймали курсанта вищого військово-політичного будівельного училища Юрія Богуша.

Поки він розповідав про себе, відповідав на запитання комуністів, я згадував півтора року нашого спільного навчання.

Зустрілись ми з ним в таборі училища. Одразу виникли у вічі його ануратність, виступаючі, ретельне ставлення до виконання наказів командира. Він успішно освоював «азі» військової справи, мав ви-

БО ВІН СПРАВЖНІЙ ТОВАРИШ

сокі оцінки з технічної підготовки, був кращим спортсменом, активістом. І, нарешті, слав залізи зимової сесії теж на відмінно. Повернувшись з канікул, Веселий, збуджений. Розповідає про своїх сільських друзів. І ось йому казуть:

— В тебе все добре. Але у взводі є хлопці, яким треба підтягнутися до рівня кращих курсантів. Їм мають допомогти відмінники.

І Юрій Богуш відзначається на громадській роботі. Його часто можна бачити серед курсантів взводу у спортивному залі, де він допомагає товаришам у фізичній підготовці. З нього беруть приклад, намагаються теж стати таким спортсменом, як і він.

А оце Юра був на зустрічі з учнями спеціального училища в нашому місті. Там навчаються вантажників підлітків. Я ба-

чив, як соромно ставало їм, коли Юра бесідував з ними, розповідав про їх ровесників, які захоплюються музикою, спортом, люблять фізику, математику, мріють стати інженерами, космонавтами. А потім розповів про воїнів-відмінників...

Не припиняється й дружба Юрія Богуша зі своїми земляками — учнями рідної Довролицької середньої школи. Цей скромний і дисциплінований нурсант завжди пам'ятає про своє село, вчителів, які виховали його. І я вірю: Юра буде справжнім офіцером.

Анатолій ЧЕРНЕНКО,
курсант Сімферопольського вищого військово-політичного будівельного училища.

Рідний Іван Щербан, підполковник закарпатської армії, який в 1945 році вступив в ряди Радянської Армії. Він повернувся в рідне село Каплицький Пирятинського району Полтавської області.

На фото: Іван ЩЕРБАН в гостях у поітерів місцевої школи, де він навчався.
Фото П. КЕНАЛА.
(Фотохроніка РТАУ).

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА СТОРІНКА № 2

В ОНИ вже давно не бачились.
— Дан, кудя поспішаєш?
— Приходь допомогати робити капітальне машиння та стеління, то й рознажу...
Добрий прийшов, такий прийшов. Просовується крізь купу стільців та шаф в найбільшу кімнату, сплеснув в долоні:
— Це ж хто тобі таких робив, нароби в підлозі? Ого! Черет таку дірку можна підглядати на нижній поверх, що сусід робить у ванні.
— Сплошний цири, друже...
Намішують у відрах, наструлях, коритах всілякої глини, крейди, додають дерев'яного клею, олифи — роблять шпакльовку.
— Значить, це коїлося так. Значить, ченю в квартири. А терпляча луснула. Приходжу на Черемушки.
— Це, гажу, шістдесят дев'ятий будинок?
— Він, — відповідають хлопці з сокирами в руках, які сиділи на сонці.
— А чого ж це ви такі довгі перекури робите? — питаю.
— Дошки сушимо, то й нічим підлогу стелити. Цілий тиждень їх чекали.
— А коли ж тут новосілля?
— Питаєте у начальства.
— Де ж воно?

— В конторі будівельного управління «Житлобуд». А трест — «Кіровоградпромбуд».
Тільки я зібрався направитись до тієї контори, як до нас підкотився такий собі лімузинчик. А зідти вийшли хлопці поважні. Підходять, значить, вони до

Через день мені знову по теритись. Віку до шістдесят дев'ятого. Бачу, підлога готова. Тільки чого одна дошка вище сусідньої на один-два пальці? Іа тут одразу почалося шпаклювання. Дівчата-малари у відра набрали білої глини — шпаклювали, значить, зали-

ють документи житлово-експлуатаційної контори № 7, все це завірено печаткою.
Отже — ми готуємось до новосілля.
А тут тобі одразу через день:
— Тату, а чого двері не пристають?
А тут ще й жінка:
— Покинь малюго. Йди зроби щось газовой колонці, бо гаряча вода не тече. Воно горить, а не гріє...
Через день знову суперечка: жінка знову мене атакує, бо вхідні двері не пристали, закрутілись крилом. Беру сокиру, відночую. А поно розлазиться, літ тухляво. Бачу, кепське діло, що штраф буду мати: невартира ж то не моя фантима, а державна. Минув сокиру — хай дусь...
На цьому розповідь ново-села з пістораричним станом обірвалася. Бо в кімнату прийшли дівчата-малари. Ваша дружина нас чайняла. Щоб навести в цій хаті маршкет.
— Скільки візьмете за машиння та за кірасіння?
— Сто.
Прител новосела аж присів:
— От тобі й штраф. За власним бажанням, звісно...
М. ВІНЦЕВИЙ.
м. Кіровоград.

ФЕЙЛЕТОН

маїстрів і давай фільтрацію робити:
— Це чого, — кажуть, — не стелите підлоги, чого не пришиваєте двері?
— Воно ж усе монре, на дощ було. А дошки, либонь, з річки. Постелимо, то через місяць в кожній кімнаті треба буде ще по одній такий дощці добавляти.
— От ми вам добавимо, як не виконаєте плану, — ремствують. — Квартал знінчується, а ми у графі не втискуємось. Так що за молотки...
І хлопці почали молотити.

ли всю підлогу. Розгорнули дошку — шпакльовку. Невдово! — гайда фарбувати. І восени вже нам вручали ордер. Всі тишаються. А в міському житлоуправлінні кажуть:
— Воно хоч і нове, але можна не вселятись. Там треба дощо позалатувати...
Та нудн там ченати? Ми ж цісі невартири ждали-чекали, і що це там треба латати, коли в анти про здачу-приймку всіх кімнат од підрадника записано: стіни, підлога, стелі — в хорошому стані, інше устаткування ще краще. Все це стверджу-

ють документи житлово-експлуатаційної контори № 7, все це завірено печаткою.
Отже — ми готуємось до новосілля.
А тут тобі одразу через день:
— Тату, а чого двері не пристають?
А тут ще й жінка:
— Покинь малюго. Йди зроби щось газовой колонці, бо гаряча вода не тече. Воно горить, а не гріє...
Через день знову суперечка: жінка знову мене атакує, бо вхідні двері не пристали, закрутілись крилом. Беру сокиру, відночую. А поно розлазиться, літ тухляво. Бачу, кепське діло, що штраф буду мати: невартира ж то не моя фантима, а державна. Минув сокиру — хай дусь...
На цьому розповідь ново-села з пістораричним станом обірвалася. Бо в кімнату прийшли дівчата-малари. Ваша дружина нас чайняла. Щоб навести в цій хаті маршкет.
— Скільки візьмете за машиння та за кірасіння?
— Сто.
Прител новосела аж присів:
— От тобі й штраф. За власним бажанням, звісно...
М. ВІНЦЕВИЙ.
м. Кіровоград.

Газ, як сказав би автор рекламних листівок, — швидко, вигідно, зручно. Отож, заощадивши дещо з грошей, ви вирішите придбати газову плитку, балон, запальний вентилятор і ще що там попадеться під руку.
Вам поталанило. У вашій кухні стоїть плита. Точніше, як сказав би кухар, напівфабрикат. Для того, щоб вона відповідала назві, потрібно придбати балон піддешти газ і ще що там скаже слюзар по встановленню.
З піднесеним настроєм, як сказав би поет, на крилах, ви поспішаєте до міжобласної виробничо-експлуатаційної контори зрідженого газу з заявою.
Там у вас її приймають, розглядають план помешкання, перевіряють його з оригіналом, беруть з вас гроші, обіцяють прислати спеціаліста встановити плиту, і ще що там потрібно зробити.

КРАЩЕ В СКОВОРОДА ІЗ ПЕКЛА

Ви чекаєте мужика, як сказав би філософ, ніби стоїть, але спеціаліст не йде. Не йде жидень другий, третій, місяць і ще скільки там місяців с на рік.
Тоді ви починаєте, як сказав би лікар, нервувати, у вас з'являються симптоми великого збудження, потім меланхолії, іпохондрії і ще що там є в арсеналі сучасної медицини.
Не вірите? Тоді поспітайте, як встановлювали газові плити громадянам Л. І. Пугаченку, І. О. Слюбенко, Л. В. Чеботарьові та багатьом іншим. А найліпше — розпитайте у начальника контори Анатолія Івановича Козлова.
В. ВЛАДИМИРОВА.

В деяких магазинах міста горілку продають підлітками.

— Молодці, хлопчики! Вже й до трьох рахувати навчилися.
Мал. К. Бро.

ГРА В БУБЛИКИ

Спортивний коментар
Якось у Федіраках побачили олімпійську емблему: п'ять переплетених кілець.
— Ти диви — бублики! — вигукнули в правлінні колгоспу імені Чкалова. — Так, ось що виборюють спортсмени! Ну, тоді хвилюватись нічого. Спортінструктора з селі нема й не буде, спортивної роботи — теж. Отже, в турнірній таблиці всі бублики наші.
— А дзуськи! — відповіли їм з колгоспу імені Котомського, що у Глинському.
— Це побачимо, чия зверху, чи то б пак, знизу буде. Ми, щоправда, дечого не врахували: набудузали майданчиків, інструктора тримаємо. Але є резерв.
І пішло. На районній спартакіаді не виступають атлети з Федірок. Не виступають і з Глинська. Не з'являються федрікські футболісти. Немає й глинських...
М. КАПУСТІН.
Світловодський район.

В'ЄТНАМСЬКИЙ ГУМОР

БЕЗПІДСТАВНА ПІДОЗРА
Бачить слуга: непереливний йому в багатій. Роботи багато, а харчу обмаль. Голі і почав він погамею навідуватися на кухню. То шмат жиренький поцупить, то горилки розлилого рису, і — поглядівав.
Багатій став підозріло придиватись до слуги. «Вач рознесло! — подумав. — Напевне просяд!»
Настала літня спека. Багатій уприсів, сидити на веранді, зморщив, лаче хлопця. Слуга не відходив від хазяїна, збихував його віялом.
Рясні нагонки поведеньки випітрювався, багатій просився, йому стало легше.
— І куди він дівається, сней мій піг? — якось поспитав багатій слугу.
— Як куди? Він увесь переходить у мене — відразу знайшовся слуга.
Багатій подивився на сближнене тіло слуги, і в нього відпала підозра.

ЩОБ НЕ ВІДБИВСЯ
Обідали два селянники. Перед ними на тарілці лежали п'ять раків. Один з них зів'ючирі, а потім став припрошувати товарища:
— Бері, як. Не лишати ж...
— Звісно, не лишати, — відповів той. — Але навіщо ж йому відбиватись од тургу? Тож і доїдай...
Б. КУМАНСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

ПРОПАЩИЙ ВІЛ
Селянин купив шість волів. На одного всієї верхи, інших погнав з базару поперед себе.
Напівдорозі став лічити попку:
— Один, два, три, чотири, п'ять. П'ять і цілком більше.
Забідався селянин, розхиливався.
Аж ось і дружина, що вийшла настрів.
Селянин лаявкою погнав її про таку окаяню: купив шість волів, а додому довів всього п'ять.
Дружина зареготалася.
— Дуринку мій милій, — сказала вона. — Злізь на волю і пархуєш їх аж сім!
У В'єтнам кажуть дурний, як він.
Переклад В. КОРНІЄНКА.

Якщо людина з новими думками — мислитель, то плагіатор — нисливець.
Цікаво, а як називають графомана від музики — графомоз чи нотоман?
Самовпевненість — це коли кіт переконаний, що з його хутра зроблять котикову шапку.
Ворожити гадав на гущі лише з натуральної кави, що розчиняється.
Добре, коли жартують фізики, але не приведи господи, щоб жартували пожежники!

З ПЕКЕЛЬНОЇ ПОШТИ

О. Н-ну. Онуфрієвський район.
«Неодноразово надсилаю вам свої вірші. І щоразу одержував відповіді, які починаються словами «На жаль...» Мені вашого жалю не потрібно — у мене свого досить».
Відповідаємо цього разу без слів «на жаль». Надрукувати не можемо, оскільки надіслали вірші дещо гірші за попередні.

О. З-вич. Вільшанський район.
«Ось уже п'ять років мрію стати КОНДИТЕРОМ, але не знаю куди мені поступити вчитись... Я дуже прошу вас, порадійте, куди мені поступити на КОНДУКТОРА».
Відповідаємо. Ми і самі не знаємо, як вам стати КОРЕКТОРОМ.

Друкуємо без змін

На Ваш лист за № 588 від 9 червня 1971 року (тобто року) Кіровоградський район комсомолу повідомляє:
29 березня 1971 року бюро Кіровоградського РК ЛКСМУ було вирішено підтримати ініціативу комсомольсько-молодіжних ланок Новоміргородського району по виробничанню технічних культур і створенні в районі комсомольсько-молодіжних ланок...
Митання про створення комсомольсько-молодіжних ланок стало предметом обговорення на акції РК ЛКСМУ 20 травня 1971 року.

Після статті в «Молодому комунар» «Побачення без знайомства» (номер газети за 1 червня — довідна наша) і статті «Комсомольська група», опублікованій в цій же газеті 29 квітня ц. р. (в дійсності за 27 квітня — довідна наша) Кіровоградський район комсомолу активізував роботу по створенню комсомольсько-молодіжних колективів і налагодженню роботи в них...
Як правильно було відзначено в газеті «Комсомольська група», райком комсомолу упустив час.
А чим же закінчується ця дрова тирада про початок роботи Кіровоградського РК ЛКСМУ над створенням комсомольсько-молодіжних ланок по виробничанню технічних культур, який так і не почався?

Кіровоградський район комсомолу капеєнієш редакцію газети «Молодий комунар» що помічник висловлені в її статтях мали місце і що в майбутньому не повторяться.
Цікаво, після кількох нових засідань і активів Кіровоградського РК ЛКСМУ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.